

Bdhj14 2018 Mc 6,1-6

Het evangelie verhaal van vandaag bevat geen letter Frans, we verstaan het allemaal. En hoe oud het tafereel ook is, het zou zo uit de krant kunnen komen. Het is van alle tijden en plaatsen. En wat meer is, Jezus krijgt zijn deel van dit al te menselijke doen en laten. Hij is helemaal ons bestaan binnengegaan. Wat is er aan de hand?

Jezus komt terug in zijn vaderstad nadat hij, gedreven door een innerlijk vuur, een tour heeft gemaakt in de omliggende dorpen en plaatsen. Hij heeft daar lof en waardering heeft geogst met zijn optreden. Kleine mensen werden bemoedigd en kregen weer hoop door zijn woorden, en met zijn bijzondere gaven heeft hij mensen genezen en op de been geholpen. In wijde kring wordt over hem gesproken.

En nu komt hij thuis, samen met een schare volgelingen en gaat hij op sabbat als gebruikelijk naar de synagoge. En ook daar neemt hij het woord en onderricht hij. Jezus geeft een commentaar op de schriftlezingen. Hij heeft wat te zeggen en het maakt indruk. Maar toch verschilt bij nader toezien de reactie van de toehoorders danig van wat hem buiten de eigen kring ten deel viel.

In de omliggende dorpen was er een open oor, was er verwondering, bewondering en bijval, maar hier in de eigen synagoge begint het met kritische vragen en gaandeweg verschuiven ze van toon en klank. Er is geen welwillendheid en er worden insinuaties gemaakt.

“Waar heeft hij dat vandaan? Wat is dat voor een wijsheid die hem geschonken is? en wat zijn dat voor wonderen die zijn handen verrichten?” Vragen die iets zeggen over Jezus, maar misschien nog meer over de vraagstellers. Hij is anders dan de anderen, dat blijkt, maar wat scheelt er aan die vraagstellers?

Is er afgunst in het spel of jaloezie, kunnen ze het moeilijk verdragen dat deze jongen uit hun plaats nu in eens een gevierde man is., die zich van hen onderscheidt.? Het lijkt er op dat ze hem zijn gaven en talenten niet gunnen.

Had het niet anders gekund? Ze hadden zich kunnen verheugen over het feit dat een jongen van bij hun uit de buurt geprezen wordt, maar nee, ze nemen hem de maat, een al te menselijke en bekrompen maat en staan niet open voor het leven dat zich hier onverdacht aandient en dat bij machte blijkt een bestaan te veranderen als je er voor openstaat.

Zij kunnen wel niet ontkennen wat ze zien en horen, maar ze plaatsen het in een duister licht. Ze kijken niet echt naar de man die voor hen staat in de synagoge, en ze ontzeggen hem de kracht waarmee hij optreedt en handelt. De genade van dit bijzondere moment wordt door hen bedolven onder kleingeestigheid. Het heden van God dat hun hier met al zijn belofte wordt aangereikt, krijgt geen kans.

En dan volgt er nog een tweede serie vragen. Daar wordt gekeken naar zijn afkomst. Want die jongen mag dan nu wel hoge ogen gooien, maar weet je wel uit welk milieu hij komt,? En die familiegeschiedenis heeft geen schoon blazoen. Hier horen we geluiden die ons ook vandaag niet onbekend zijn. Een jongen uit een achterstandswijk bijvoorbeeld, die met zijn talenten hoog scoort-

al was het als voetballer- en dan door afgunstige burens of familie leden wordt nagewezen en zwart gemaakt omdat ze jaloezers zijn op het joch. Dan wordt niet zelden met de vinger naar de familie gewezen: zijn vader drinkt, hangt maar wat rond en werkt niet, en zijn moeder, ja die..

“Is dat niet de timmerman, de zoon van Maria en de broeder van Jakobus en Jozef en Judas en Simeon? En wonen zijn zusters niet hier bij ons?” Misschien zit er in die vragen wel een adder onder het gras die we bij een al te snelle lezing over het hoofd zien. Jezus wordt hier de zoon van Maria genoemd. Dat is wonderlijk, want in de Schrift wordt je gewoonlijk genoemd naar je vader. Zoon van Abraham of zoon van David en zo voort. Maar waarom hier zoon van Maria? Willen de vraagstellers suggereren dat zijn vader niet bekend is? Wordt de zoon hier in diskrediet gebracht door naar zijn moeder te verwijzen? Als je iemands carrière wil breken dan wordt er tot op de dag van vandaag door opposenten gespeurd naar feiten uit de chronique scandaleuse van de familie. Is dat hier ook het geval als het om Jezus gaat?

Ze kunnen en willen het bijzondere van Jezus niet zien, ze nemen er aanstoot aan, zegt de tekst. Ze gunnen het hem niet anders te zijn, met kop en schouder boven hen uit te steken. Het is het oude verhaal van de menselijke afgunst dat al begon bij Kain en Abel¹, bij Jozef en zijn broers² en dat als een rode draad door heel onze mensengeschiedenis loopt, tot op de dag van vandaag. “wat verbeeldt hij zich wel, hij komt uit dezelfde buurt als wij. In onze familie komt dat niet voor, wat denkt hij wel.”

Wij mensen hebben allemaal zwakke kanten en meer dan dat, maar als je daar op focust, of het nu sociale afkomst is, huidskleur of geloofsovertuiging, dan dreigen we voorbij te zien aan de unieke gestalte die ieder heeft ontvangen als kind van God.

Het evangelie van vandaag toont ons hoe de naaste omgeving naar Jezus keek. Zij bezagen hem met die o zo menselijke ogen. Niet met de ruime blik van Gods scheppende liefde, maar met het toegeknepen oog dat de maat neemt.

Die blik had desastreuze gevolgen. Hij beroofde hen van het zicht op de glorie van God in ons alledaagse bestaan. En hij beroofde God van de mogelijkheid om mensen te hullen in zijn mantel van licht en leven, want zozeer heeft God zich in de menswording aan ons overgeleverd, dat wij een sta in de weg kunnen zijn voor de openbaring van Gods heerlijkheid in het menselijk bestaan.

Het evangelie confronteert ons vandaag niet enkel met de vraag hoe wij naar Jezus kijken, maar ook met de vraag: hoe kijken wij naar elkaar? Nemen wij elkaar de maat of geven wij vrij spel aan het leven en durven wij ons laten verrassen, zodat in het bestaan van alledag de ongekende glans kan oplichten van Gods liefde, die tot onze nederige staat is afgedaald.

Bidden wij dan dat ons de ogen worden geopend en ons hart gezuiverd wordt van alles wat ons belet Hem te zien die met ons door het leven gaat, en die ons hier nodigt aan zijn tafel om te proeven van zijn liefde die geen naijver en afgunst kent, maar leven geeft, en wel in overvloed. AMEN.

---

¹ Gen.4

² Gen. 37vv